

SVINSTVO SEM, SVINSTVO TAM

Ášter½, 16 Á™Á-jen 2007

Není nad správně podané ekologické zvěřovny... Tříděný odpad, nepoužívání prostředků, které jsou testované zvířatech, pevné studování nálepek na potravinách. A dále; Ovšem, ne každému vysvětlení dostane, si má možnost slyšet zapamatovat... Ale když jsme u toho - jací jste "ekologové" vy?

OD PAPIRKA K MOCENSKÉMU POJETÍ SVĚSTA Stačí odhodit svůj první papírek... Jednou se mě v baru zeptal známý pábítel po sedmém martini: „Jak to udělat, aby nebyl na světě takový bordel?“ a myslím tím nepoctivost lidí, násilí, války... „Všichni začnou klapat, a lidé přestanou odhazovat odpadky, kde se jim zlíbí,“ řekl jsem a myslím to smrtelně vážně, i když na pábítel málo, jako bych to byl já, který mírně přebíral. Nevím, jak kde, ale v Os je jen minimum míst, která nehyzdí pohozené petláhy, staré koberce, od velké potřeby zmazaný denní tisk, psi extremity, kousek dál stěpy od nezalohovaných flašek, obaly od mléka, sušenek a buráky - a používají hygienické vložky... Chodím tím odpudivým nepořádkem a snažím si představit, jak asi vypadá ten lump, jen bez své vnitřní morálky a lidských zábran odhodí cokoli kdekoli. A těch nedopalků cigaret. Naše jsou popelnice a odpadkové koše? Zřejmě nejsou dneska, in' „To myslí vážně, že na počátku kriminality je jen pitomé odhazování odpadků?“ podíval se na mě pábítel svým kalným zrakem, jakoby měl před sebou Maršana. „Napřed se šlovíš nechtěl odhodit kousek papírku od šokolády, pak vyroste, začne házet pивní láhve z oken a tajně tvořit nelegální skládky, zavoní mu peníze a dá se do páření jedovaného odpadu, drog, topných olejů a kradených aut a lidí. A to už je organizovaný zločin, v němž se nikdo nezastaví před ničím. Ani před mocenským pojetím světa, tedy patrně posedlostí vést války...“ skončil jsem zřejmě přímým dlouhým monologem, jelikož můj pábítel mezitím usnul u baru na nedopitým osmým martini bez oliv. Když se probudil, potácivě vyšel před hospádku, obrátil se ke zdi domů, aby se vymočil. Přitom odhodil nedokouřený doutník a špičkou boty ho rozlápl. „To abych nezapálil těmi světovými...“ řekl a sáhl do kapsičky u košile, vytáhl prázdnou krabičku od doutníku, natvaně ji skrčil a odhodil za sebe... „A teď bych nejraději někomu rozbil dráku...!“ potácivě a výhrůžně zároveň se kolem rozhlédl. Pochopil jsem, že se s takovou nezměnností a mám na šase se odebrat k domovu...

Břetislav Ošer